

ning, hvori dette Ord er taget i Lovforslaget. Forskellen i Alkoholindhold mellem skattefrit og skattepligtigt Øl er ikke nær saa stor som Forskellen mellem skattepligtigt Øl og de almindelige benyttede Vinsorter og Spirituosa. Det her i Landet fremstillede Lager- og Pilsnerøl indeholder nemlig kun 3 à 4 Vægtprocent Alkohol, medens Alkoholindholdet af Vine og Spirituosa lavt ansat er følgende:

Fransk rød Bordvin	ca. 8	Vægtprocent Alkohol,
Mosel og Rhinskin	8—10	—
Portvin og Sherry	17—18	—
Svensk Punsch	17—21	—
Brændevin	41	—
„Likører“	25—55	—
Whisky	40—52	—
Kognak	40—60	—
Rom	40—75	—

Det vil heraf ses, at en Sammenstilling som den i Lovforslaget gjorte savner enhver rationel Grund. Fuldstændig at ligestille bayersk Øl med Drikke som Whisky og Brændevin, der indeholde 10—15 Gange saa megen Alkohol som Øl, er ikke blot urigtigt, men kan kun virke stik imod Lovforslagets Tendens: at fremme en fornuftig og maadeholden Brug af de alkoholige Nydelsesmidler. Hvis Lovforslaget ophøjes til Lov, vil Nydelsen af Brændevin, Kognak og de andre stærke Drikke, der indeholde ca. 50 Vægtprocent Alkohol, og som samtidig ikke have nogen som helst virkelig Næringsværdi, blive begunstiget paa Bekostning af det bayerske Øl. Den Tilbagegang af Brændevinsforbruget, som det bayerske Øl hidtil har bevirket, vil standse, hvis Lovforslaget bliver vedtaget i uforandret Skikkelse. At umaadeholden Brug af Øl er uheldig, er selvfølgelig rigtigt, men dette gælder om umaadeholden Brug ikke blot af ethvert Nydelsesmiddel, men ogsaa af alle Næringsmidler, og alle derpaa støttede Betragtninger ville derfor i lige saa høj Grad kunne bringes til Anvendelse f. Eks. paa Drikke som Te og Kaffe, der som bekendt indeholde giftige Stoffer; men ingen har dog hidtil tænkt paa at vedtage Regler, der kunne virke hemmende paa en maadeholden Brug af disse Drikke.

Af de Bryggerier, der her i Landet tilvirke skattepligtigt Øl, beskæftiges gennemsnitlig 3,500 Funktionærer og Arbejdere, og Lønningerne til disse andrage ca. 6 Millioner Kroner aarlig. Der indkøbes aarlig for over 6 Millioner Kroner danske Landbrugsprodukter. I Ølskat er der i sidste Aar betalt over 6 Millioner Kroner. Gennem andre Ydelser, saasom Stats- og Kommuneskatter, Fragt o. s. v., tilflyder der det offentlige direkte Beløb, der ligeledes kun kunne regnes i Millioner. Endelig er der selvfølgelig kommet Handel, Industri og Haandværk meget betydelige Beløb til gode ved Bryggeriernes store og omfattende Virksomheder. Andragerne udtale derfor Haabet om, at Bestemmelsen om, at Øl med 2 $\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol eller derover skal henregnes til „stærke“ Drikke, maa udgaa af Lovforslaget.

Andragendet er oversendt til Udvalget, der er nedsat til Behandling af Forlag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

II. Fra *Københavns Grnndejertforening* om, at der i saadanne Tilfælde, hvor det offentlige af sanitære eller humane Grunde kræver Indgreb i eller Tilsidesættelse af den private Ejendomsret, gives Erstatning til Ejeren. (Indbragt den 13. December 1910 af Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds, *Eduard Larsen*).

Andragendet er i det væsentlige saalydende:

Da det undertiden hænder, at Byfogeden nægter at udsætte en Lejer, der er i Restance med Husleje, fordi den paagældende har Sygdom i sin Husstand, og vedkommende Patient ikke taaler Flytning, tillader undertegnede, hvis Pligt det er at varetage Husejernes Interesser, sig at andrage den høje Lovgivningsmagt om, at der i saadanne Tilfælde som fornævnte, hvor det offentlige af sanitære eller humane Grunde kræver Indgreb i eller Tilsidesættelse af den private Ejendomsret, gives Ejeren, hvem Gennemførelsen af en saadan Foranstaltning bringer Skade eller Tab, Ret til af det offentlige at faa Erstatning for det lidte Tab, og at Tabet i saa Tilfælde bliver at